

پول درآوردن سخته.
هرچی سنگه مال پای لنگه.
پول باعث خوشبختی نمی‌شود.
پول چرک کف دست است.
فقیرا، فقیرتر میشن، ثروت مند ها ثروتمند تر.
این مشکل من ارثی هستش! ما خانوادگی این مشکل رو داریم پس همیشه کاریش کرد.
اونایی که پولدار هستند خودشون رو میگیرند!
آدم های پول دار گذشته خودشون رو فراموش میکنند.
اگر خیلی بیشتر از حد نیازم پول به دست آورم، افراد زیادی مجبورند بدون پول سر کنند.
پول، منشای همه بدی‌ها و پلیدی‌هاست.
اگه خیلی پول بگیرم اون وقت مردم فکر میکنن که من کلاهبردارم.
هیچ وقت به اندازه کافی پول گیرم نمیاد.
پول داشتن معنوی نیست.
اگه پول زیادی در بیارم ممکنه از دستش بدم و اون وقت برای همیشه احساس حماقت میکنم و
از خودم بدم میاد
اگه پولدار بشم از خدا دور میشم
من هیچ وقت نمیتونم موفق بشم.
من پارتی ندارم.
من از اول هم شانس نداشتم.
پول سخت به دست میاد و آسان از دست میره.
من دست به طلا هم که بزنم، خاکستر میشه.
تو ایران، تو این مملکت نمیشه!

اگه من خودم پولدار بشم اون وقت با کسی ازدواج میکنم که منو به خاطر پولم میخواد نه خودم.

من نمیتوانم خودم باشم و یا مورد قضاوت قرار می‌گیرم

نمیتوانم عاشق شوم. چون قلبم شکسته خواهد شد!

من مهارت «درخواست کردن» را یاد نمی‌گیرم چون می‌دانم درخواست‌هایم رد شود

نمیتوانم به کسی اعتماد کنم. چون به اعتمادم خیانت شده!

نمی‌خواهم به رویاهایم فکر کنم، چون رسیدن به آنها غیرممکن است

نیازی به موفقیت ندارم. پس تلاشی هم برایش نمی‌کنم

برای موفقیت دیگر خیلی دیر شده است...!

من می‌خواهم به چیزهای منفی فکر نکنم، اما نمی‌توانم، زیرا درگیرهای فکری و مشکلات جامعه زیاد هستند.

من یک شکست خورده‌ام.

من پدر پولدار ندارم.

من قیافه خوبی برای اینکار ندارم.

الان دیگه از من گذشته، باید از فلان سال شروع میکردم.

این کارها به ما نیومده!

اونا مال از ما بهتره!

من سرمایه کافی ندارم.

این بلند پروازی هستش.

این قصه‌ها واسه فیلماست، تو دنیای واقعی از این خبرا نیست.

